

РЕШЕНИЕ

№ 1372

гр. София, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10506** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], [населено място] срещу решение /без номер/ от 05.09.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 5196/2020 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 20 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 018/2020 г., издадено на 25.03.2020 г. от председател на Държавна комисия по хазарта (ДКХ).

С оспореното НП на касатора на основание чл. 104, ал. 3 от Закона за хазарта (ЗХ), е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 4 435 097,60 лева, за извършено нарушение на чл. 30, ал. 6, във връзка с чл. 30, ал. 3 от същия закон.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно, поради неправилно приложение на закона и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Касаторът твърди, че от фактическото описание на твърдяното нарушение в АУАН и НП не става ясно в какво се състои изпълнителното деяние – непосочване на данни в декларация по чл. 30, ал. 6 и ал. 7 от ЗХ или посочване на неверни данни и обстоятелства в посочената декларация, в резултат на което е определена държавна такса в по – малък размер. Във връзка с тези твърдения счита, че му е нарушени правото на защита, тъй като не е могло да разбере точно в

какво се състои нарушението и адекватно да организира защитата си. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС, както и отмяна на НП.

По време на проведеното по делото открито заседание касаторът се представлява от адвокат Б., който поддържа жалбата. Допълнителни съображения са развити в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт Н., която счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Представя писмени бележки.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна и недоказана, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора.

Разпитан е актосъставителя, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна.

Районният съд е приел, че на процесното дружество от страна на касатора е била извършена проверка от Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ) на 11.10.2019 г. Предмет на проверката е подадена от него декларация декларация за м. септември 2019 г., с декларираните в нея данни и внесената държавна такса за конкретна игра. Било установено, че [фирма], като организатор на играта е декларирано и внесло държавна такса в размер 20 на сто върху общия размер на декларираните комисионни, вместо законовоопределения размер от 15 на сто върху общата стойност на направените залози за всяка игра. В част IV от декларацията, в графа 4 „стойност на получените такси и комисионни“ е посочена сума в размер на 8 576 173,61 лева, в графа 5 „дължимата държавна такса в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисионни“ е посочена сумата 1 715 234,72 лв. Административно-наказващият орган е приел, че в декларацията е следвало да бъдат отразени следните стойности: в графа 2 – съответната стойност в лева на получените залози – 41 002 215,50 лв., в графа 3 – дължимата държавна такса в лева в размер на 15 на сто върху стойността на получените залози – 6 150 332,33 лв. От така констатираното разминаване е формирана разлика между дължимата за месец септември 2019 г. такса – 6 150 332,33 лв. и платената от организатора такса в – 1 715 234,72 лв., в размер на 4 435 097,60 лв. От непосочване от декларатора на данните в част IV от декларацията, в графи 2 и 3 се е стигнало до определяне на дължимата такса в по-малък размер. Така установеното нарушение е квалифицирано по чл. 30, ал. 6, във връзка с ал. 3 от ЗХ.

С писмо с изх. № 45/14.01.2020 г. на ДКХ от организатора били изискани следните справки: справка по месеци за стойността на направените залози върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета за периода от 21.01.2014 г. до 31.12.2019 г. и справка по месеци за платените държавни такси по чл. 30, ал. 3 от ЗХ за поддържане на лиценз за организиране на игри със залагания върху резултати на спортните състезания и надбягвания с коне и кучета за периода от 21.01.2014 г. до 31.12.2019 г. С писма с вх. 200/21.01.2020 г. и вх. № 278/27.01.2019 г. на ДКХ

организаторът е представил исканата информация.

За установеното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 018/09.03.2020 г., връчен на пълномощник на дружеството, който го е подписал с възражение, че ще ги представи съгласно предвиденото в действащото законодателство.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, ХХIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: касаторът е бил уведомен надлежно за постановяването на решението, чрез изпращане на съобщение, получено от адвокат С. на 24.09.2021 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 28.09.2021 г. /вх. № 21046924/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Съгласно чл. 218, ал. 2 АПК за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

В процесния случай обжалваното решение е недопустимо и следва да се обезсили.

По силата на чл. 61 от ЗАНН (в приложимата редакция към момента на образуването на делото пред СРС), при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалите обезщетение, включително и тези по чл. 55, ал. 2, и учреждението или организацията, чийто орган е издал наказателното постановление или електронния фиш, както и допуснатите от съда свидетели.

В случая, СРС, при насрочване на делото за разглеждане в открито заседание на с разпореждане от 10.06.2020 г., правилно е конституирал като ответник Държавната Комисия по Хазарта, чиито председател е органа, издал оспореното НП.

От друга страна след измененията на Закона за хазарта, (ДВ, бр. 69 от 04.08.2020 г.), съгласно § 81, ал. 1 от ПЗР на ЗХ, Държавната комисия по хазарта се закрива.

Според § 85, ал. 1 и ал. 2 от ПЗР на ЗХ, образуваните и неприключени до влизането в сила на този закон пред Държавната комисия по хазарта административни и административнонаказателни производства се довършват от Националната агенция за приходите. Процесуалното представителство по висящи спорове на Държавната комисия по хазарта се осъществява от Националната агенция за приходите, като извършените процесуални действия се запазват.

На 06.10.2020 г. по делото е депозирана молба (л. 32) от юрисконсулт Н., пълномощник на Националната агенция за приходите (съгласно приложеното на л. 27 пълномощно), с която СРС е бил уведомен за направените изменения в ЗХ.

Настоящият съдебен състав намира, че по силата на цитираните разпоредби, първоинстанционният съд е следвало да заличи като ответник в производството по делото Държавната комисия за хазарта и да конституира на нейно място НАП.

Видно от протокола от проведеното по делото открито заседание по делото на 26.11.2020 г., СРС само е отбелязал, промените в ЗХ, без да постанови нарочно

определение, с което да конституира правилно страните.

По време на проведеното по делото последно заседание на 02.02.2021 г., отново като ответник е посочена Държавната комисия по хазарта.

Участието на ненадлежен по делото ответник обуславя извода за недопустимост на обжалваното съдебно решение, което подлежи на обезсилване и делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на АССГ с конституиране на правилния ответник в първоинстанционното съдебно производство.

При този изход на спора разноски не се дължат на страните.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 3 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛА решение /без номер/ от 05.09.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 5196/2020 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 20 състав и вместо него постановява друго, с което ВРЪЩА делото за ново разглеждане на друг състав на Софийски районен съд. Решението е окончателно.